

IX Ka 729/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Jarosław Sobierajski

Sędziowie: S.O. Rafał Sadowski

S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń - Wschód w Toruniu Marcina Mazura

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2017r.

sprawy **J. J.** oskarżonego z art. 244 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 21 lipca 2016 r., **sygn. akt VIII K 596/16**

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. obciąża oskarżonego kosztami sądowymi powstałymi w postępowaniu odwoławczym, w tym opłatą w wysokości 60 (sześćdziesięciu) złotych.

Sygn. akt IX Ka 729/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 21 lipca 2016 r., sygn. akt VIII K 596/16 uznał oskarżonego J. J. za winnego zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, tj. występku z art. 244 kk i za to na podstawie art. 244 kk wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Od oskarżonego zasądono kwotę 60 złotych tytułem opłaty sądowej i obciążony został wydatkami w kwocie 70 złotych.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł obrońca oskarżonego** zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze podnosząc, że wymierzona kara jest rażąco surowa i powołując się na właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz sytuację rodzinną i konieczność zapewnienia utrzymania synowi, który rozpoczął studia, obrońca domagał się wymierzenia mu karę grzywny w trybie art. 37a kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Nie kwestionując trafności ustaleń stanowiących podstawę uznania winy oskarżonego w zakresie czynu z art. 244 kk, obrońca nie zgodził się kształtem kary, jednakże argumenty apelacji nie przekonały o potrzebie modyfikacji orzeczenia w tej części. Pogląd obrońcy nie przekonał by oskarżony zasługiwał na karę łagodniejszego rodzaju (karę grzywny jakiej orzeczenia się domagał w trybie art. 37a kk) ani na łagodniejszy kształt kary pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy wziął pod uwagę wszystkie okoliczności, na które zwraca uwagę obrońca w apelacji jako wymagające uwzględnienia, z tym, że ich rozsądna ocena nie pozwala na złagodzenie konsekwencji karnych. Sąd I instancji w pisemnych motywach wyroku rzeczowo wyjaśnił dlaczego to właśnie kara w na poziomie 3 miesięcy pozbawienia wolności (a nie niższa ani w łagodniejszej postaci) zapewni realizację celów kary a nadto uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Nadmienić jedynie należy, że oskarżony jest sprawcą niepoprawnym regularnie naruszającym zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Do tej pory popełnił już pięć przestępstw, z czego aż cztery stanowiły występki z art. 244 kk, co ukazuje oskarżonego jako osobę lekceważącą wydawane wyroki i ignorującą orzekane wobec niego kary i środki karne. Co ważne, wobec oskarżonego już trzykrotnie warunkowo zawieszano wykonanie kary pozbawienia wolności i raz orzeczono karę grzywny, i mimo to oskarżony nie zrezygnował z ponownego naruszenia porządku prawnego, co oznacza, że żaden z dotychczasowych wyroków nie wpłynął na niego ani wychowawczo ani prewencyjnie. Oskarżony cechuje się nieustępliwością i w ciągu kilku ostatnich lat prezentuje naganną postawę. Czyn z niniejszej sprawy nie był zdarzeniem incydentalnym ani przypadkowym.

Obciążającą wymowę powyższych okoliczności obrońca lekceważy a to one determinowały kształt kary sprzeciwiając się orzeczeniu kary grzywny czy kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Akcentuje zaś przyznanie się oskarżonego do winy i wyrażenie skruchy, jednakże łagodzący charakter tych oświadczeń oskarżonego jest niewielki zważywszy, że oskarżony został ujęty przez funkcjonariuszy policji na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa, a w takiej sytuacji raczej trudno byłoby mu zaprzeczać by popełnił zarzucany mu czyn skoro jego wina była oczywista.

Postawa jaką oskarżony do tej pory prezentował przekonała o potrzebie wdrożenia oddziaływania wychowawczego w warunkach izolacji penitencjarnej przez okres 3 miesięcy. Oczekiwanie przez obrońcę, że ze względu na sytuację rodzinną oskarżonego i konieczność zapewnienia utrzymania synowi rozpoczynającemu studia, sąd zrezygnuje z wymierzenia mu kary bezwzględnej pozbawienia wolności było nieuprawnione. Świadomość łożenia na utrzymanie pobierającego naukę syna nie powstrzymało oskarżonego przed kolejnym z rzędu przekroczeniem prawa a nie ulega wątpliwości, że jako dorosły i dojrzały człowiek miał świadomość konsekwencji popełnienia kolejnego przestępstwa. Obrońca podnosi, że odbycie przez oskarżonego kary pozbawienia wolności wpłynie negatywnie na proces rozwoju i kształcenia jego syna, lecz z całą mocą należy podkreślić, że nikt inny tylko oskarżony swoją skrajnie nieodpowiedzialną postawą doprowadził do tego, że wymierzono mu karę pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym. Próba przerzucenia na sąd „odpowiedzialności” za powodzenie procesu edukacji syna oskarżonego jest nadużyciem. Wymierzona kara jest wszak wyłącznie wynikiem bezmyślnego działania oskarżonego.

Oskarżony zasługuje na karę bezwzględną pozbawienia wolności. Wymierzenie mu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (a tym bardziej kary grzywny o którą wnioskował obrońca) stanowiłoby zbyt dużą pobłażliwość i byłoby wyrazem nadmiernej wyrozumiałości dla kolejnego z rzędu postępków oskarżonego. W chwili obecnej oskarżony nie rokuje pozytywnie na przyszłość.

Te racje wespół z aprobatą dla stanowiska wyrażonego przez sąd I instancji zadecydowały o uznaniu wywiedzionej w sprawie apelacji za nieuzasadnioną.

W sprawie nie wystąpiły żadne uchybienia stanowiące bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylenia lub zmiany wyroku z urzędu.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 636 §1 kk w zw. z art. 634 kpk, zasądzając od oskarżonego - obliczoną po myśli art. 2 ust. 1 w zw. z art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych - opłatę sądową w wysokości 60 złotych oraz obciążając go pozostałymi kosztami postępowania odwoławczego.